

lingen, der skulde foregaa der om et Par Dage. Det lød i hans Øre, som om der tømredes et Skafot.

Overalt i hele Landet ventedes Valget med Spænding. Man vilde i Udfaldet se et Varsel for den forestaaende store Kamp mellem Enslev og Kirkefolket. Den lille, ukendte fynske Landsby var i disse Dage pludselig bleven Midtpunktet for Nationens Opmærksomhed, og man var forberedt paa en ualmindelig Tilstømning paa Valgdagen ogsaa af Fremmede.

Tredjedagen efter, ved Solfald, proklamerede Amsraadsmedlem og Sparekassedirektør Jørgen Mosegaard Pastor Gaardbo som Kresens nye Folketingsmand og udbragte med ufortrøden Begejstring et Leve for ham. Bagefter førtes Præsten i Triumf gennem Byen til den folkelige Forsamlingsbygning, hvor Dagen skulde fejres.

I Stedet for det Musikkorps, der plejede at gaa i Spidsen for de sejrendes Tog, gik et Kor af syngende unge Karle og Piger i taktfast Marche. Det var Medlemmer af Egnens kristelige Ungdomsforening, som Pastor Gaardbo havde stiftet, og Sangen var den Salme, som de havde gjort til deres Slagsang:

I Himlen er mit Fædreland
og Kristus er min Konge.